

Eesti Postimehes augustis 1881 avaldatud lühike J. K. kiri Krimmist Simferopolist. Digiteeris Andres Aule, kirjaviis muutmata.

Eesti Postimees (nr. 32), 12. august 1881, lk. 127

J. K. Simferopolis. 2. Augustil. Teie soovite teada saada, kuidas meie rändanud Eestlased elavad. Seda soovi tahan ma täita ja meie elust midagi jutustada. Kaugel kallist kodumaa piirist, kaugel tema kohisewast kaasikust ja lehkawaist lilledest asuwad ja elawad siin Eestlased, kes oma isamaa on maha jätnud ja läinud reisima mööda maailma. Suurem jagu neist rändajatest elab Krimmi poolsaarel külades. Aga kahju, et need külad ükstõisest väga kaugel on. Seie jõudes oliwad nad väga waeseks jäänud; aga nüüd nad elawad juba hästi. Maa on hää ja kannab kõiksugu wilja, siiski väga lage, ilma metsata rohtlaan (степь). Wihmasel ajal on ta kui mudahauk. Mägede pääl kaswab palju wiinapuid. Kliima on Eestlaste kohta esite liig palaw, aga sellega oleme juba hästi ära harjunud. Meie rahwas on wirt töö pääle. Igaüks mu retseb selle eest, kuidas kõige paremine oma põldu harida wõiks; mõnel on ju riisumise- ja rehepeksmise-masinad. Koolidest on aga väga suur puudus. Üks õpetaja käib meil kuus korra kirikus, loeb sääl lauluraamatust ewangeliumi ja epistli ära, räägib wahest ka pääst, ning seega on jumalateenistus lõpetatud.

Niipalju kirjutab meile noor sõber Krimmi Eestlastest. Meie soovime, et meile säältpoolt enam teadustust tuleks.